

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

18-10 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer A (hierna: klager) jegens mevrouw B (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid) en de heer drs. J.C.A.M. Meijs (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 6 december 2018 ontving het College van Toezicht een klachtschrift van klager, gedateerd 2 december 2018. Het College bevestigde bij brief van 11 december 2018 de ontvangst van het klachtschrift.

Het College verklaarde de klacht op 12 december 2018 ontvankelijk. Bij brief van 17 december 2018 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving het verweerschrift, gedateerd 7 januari 2019, op 10 januari 2019. Het verweerschrift werd ingediend door een gemachtigde namens verweerster.

Het College zond het verweerschrift op 29 januari 2019 naar klager.

Het College besloot vervolgens om een hoorzitting te houden. De hoorzitting vond plaats op 27 maart 2019. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld. Het concept-verslag werd op 8 april 2019 naar partijen gezonden ter controle op feitelijke onjuistheden. Klager reageerde per e-mail van 15 april 2019 op het concept-verslag en de gemachtigde van verweerster per e-mail van 16 april 2019. Het College stelde het verslag definitief vast op 16 april 2019. Het verslag met bijlagen is bij de onderhavige uitspraak gevoegd. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klager is rector van een school voor voortgezet onderwijs (hierna 'de school'). Verweerster treedt sinds begin 2018 als hulpverlener op voor een leerling die staat ingeschreven bij deze school (hierna 'leerling X'). Leerling X was al vóór de aanvang van de hulpverlening door verweerster een 'thuiszitter' geworden, dat wil zeggen dat hij langdurig niet meer naar school ging.

2. De school had vanwege de situatie met leerling X een MPO (Meer Partijen Overleg) opgericht waarin zitting hadden een pedagoog werkzaam bij het samenwerkingsverband waar de school deel van uitmaakt, een schoolarts van de GGD, de leerplichtambtenaar van de gemeente, twee medewerkers van de school (een pedagoog en de onderbouwondersteuner) en de ouders van leerling X. Verweerster was vanaf de aanvang van de hulpverlening regelmatig aanwezig bij de overleggen van het MPO.

3. Verweerster stuurde op 19 september 2018 een e-mail naar alle deelnemers van het MPO. In deze e-mail schreef verweerster -voor zover hier van belang- het volgende:

'Beste allen,

Graag reageer ik op de vraag die (...) (*de voorzitter van het MPO tevens de pedagoog van het samenwerkingsverband; CvT*) na afloop van het overleg vanmiddag aan de moeder van leerling X en mij stelde: hoe vonden jullie het overleg?

Het overleg vond ik als professional: intimiderend, denigrerend en van onvoldoende kennis getuigen over de professional, behandelaar waar jullie mee in overleg zijn. De opmerking van de schoolarts over een coachende stijl door mij die dirigerend moet zijn en bij voorkeur via een andere organisatie bereikt moet worden, vind ik respectloos en op persoonlijk niveau onbeschoft. Zeker in het bijzijn van een moeder waar ik een cliënt/klantrelatie mee heb. Ouders kiezen voor een organisatie/behandelaar en niet de school/schoolarts. Wat een diskwalificatie van deze ouders. Op de vraag waar heb je dan behoefte aan heb ik geen professioneel inhoudelijk antwoord ontvangen. Mijn indruk is dat de mening van de schoolarts breed gedragen wordt in dit overleg. De leerplichtambtenaar had dezelfde vraag. In het gevoerde gesprek door mij met de ouders heb ik die vraag netjes verwoord en besproken. Zoals verwoord zijn we op het TTVO, etc. uitgekomen.

Herhaalde opmerkingen als: dit is een ernstige situatie in de ontwikkeling van leerling X, als ouder en behandelaar moet je ook pushen (deze heb ik na afloop nog ontvangen) vond ik zeer misplaatst en een miskennis van datgene waar leerling X door heen gaat en de inzet die de ouders en ik plegen om hem blijvend aan zaken deel te laten nemen ondanks zijn problematiek. Als behandelaar heb ik volgens ouders de meest langdurige relatie van alle hulpverleners waar hij geweest is, inclusief (...) (*een organisatie voor jeugd-GGZ; CvT*).

Leerling X haakte af op diverse hulpverleners. In de situatie waarin meerdere partijen waren ben ik met name verbindend bezig, om ouders en het onderwijs via de zorg/GGZ weer bij elkaar te brengen. Daar waar de relatie verminderd constructief was.

Wat mij verder opvalt, is de negatieve sfeer/houding in het overleg. Ik bemerk weinig creatief meedenken. Weinig bereidwilligheid om bijv. aan formele verslaglegging te doen. Laat staan out of the box denken. Het gaat voornamelijk over de onderwijsstructuur, programma, regels, als ik er een diagnose aan moet verbinden: op autistische wijze met duidelijke persoonlijkheidsproblematiek waarin repressie centraal staat. Begrijpelijk dat slimme jongens ziek worden van zo'n systeem. Een diagnose stellen naar een onderwijssysteem is niet geëigend, wel als het om kinderen gaat. Dan willen we graag een diagnose, zelfs meerdere want dan is het complex, ernstig en moet de kinderpsychiater erbij.

Jammer, dat dit op deze wijze verloopt. Dat ik me genoodzaakt voel om deze mail te moeten sturen. Ik heb zelfs overwogen een klacht in te dienen.

Het is mooi als je naar elkaar kunt benoemen dat we toch verder komen, dat het fijn is dat ..... In dit overleg voelt het kil en koud.....

Ik hoop op een constructief overleg de volgende keer en vooral met meer respect.

Met vriendelijke groet,'

4. In een e-mail van 20 september 2018 schreef de moeder van leerling X aan verweerster dat zij achter de inhoud stond van de e-mail van 19 september 2018.

5. In een e-mail van 24 september 2018 schreef klager aan verweerster dat hij de inhoud van de e-mail van 19 september 2019 zeer onprofessioneel vond. Hij was geschrokken van de heftige toon en de beschuldigingen aan het adres van de school en de betrokken medewerkers die zich met toewijding inzetten voor leerling X. Door de beschuldigingen en de toon ging verweerster volledig voorbij aan de rol die van haar mocht worden verwacht. Klager nodigde verweerster, in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de schoolleiding, uit voor een gesprek met hem en de betrokken medewerkers voordat de school verdere stappen ondernam.

6. Verweerster antwoordde bij e-mail van 24 september 2018 dat zij graag met klager in gesprek ging. Vooraf vernam zij graag het doel van het gesprek en wie aanwezig zou zijn namens de schoolleiding en in welke hoedanigheid.

7. Bij e-mail van 2 oktober 2018 deelde verweerster aan de school mee dat zij het geplande gesprek van 4 oktober 2018 afzegde in verband met werkzaamheden. Graag kwam zij op een ander moment terug op de uitnodiging voor een gesprek.

8. Bij e-mail van 5 oktober 2018 stelde de school een aantal nieuwe data voor aan verweerster voor een gesprek in de periode 9 oktober 2018 tot en met 2 november 2018.

9. Bij e-mail van 10 oktober 2018 liet verweerster aan de school weten geen gebruik te maken van de uitnodiging voor een gesprek.

10. Bij e-mail van 2 november 2018 liet klager aan verweerster weten een klacht over haar te zullen indienen bij de NVO.

11. In een verklaring van 24 december 2018, met als onderwerp 'Referentie verweerster', schreven de ouders van leerling X dat hun zoon met een IQ > 145 veel problemen had gekend gedurende de lagere-school-periode en het eerste jaar van het voortgezet onderwijs. Hij had hierbij begeleiding gekregen van verschillende orthopedagogen en psychologen. Het was geen enkele hulpverlener gelukt om een goede vertrouwensband met hem op te bouwen en hem goed te begeleiden. Sinds hun zoon onder behandeling was bij verweerster was een grote vooruitgang gemaakt. Hij had vertrouwen in haar en stond open voor haar adviezen. Hij voelde zich erg vertrouwd en begrepen bij haar door de persoonlijke aanpak. Zij hadden hem zien opbloeien sinds de behandeling bij verweerster. Mede door haar was het hun zoon gelukt om van een volledige thuiszitter weer twee ochtenden per week naar het TTVO (Traject Thuiszitters Voortgezet Onderwijs) te gaan en de lesstof via IVIO (Instituut Voor Individuele Ontwikkeling) te volgen. De wijze van behandelen had geleid tot resultaten die bij andere hulpverleners nooit zouden zijn bereikt. Zij waren zeer tevreden over de professionele werkwijze van verweerster.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, het volgende in.

1. Klager is van mening dat verweerster met haar e-mail van 19 september 2018 de professionaliteit van de school, de orthopedagoog en de docenten ernstig in twijfel heeft getrokken en de school heeft beledigd. Klager vat dit in zijn hoedanigheid van rector van de school op als smaad. Hij heeft grote twijfel over de professionele houding van verweerster niet alleen ten aanzien van de school maar ook ten aanzien van de cliënt voor wie zij werkt.

2. Klager klaagt er tevens over dat verweerster heeft geweigerd om in gesprek te gaan met de school. Het is hierdoor niet mogelijk geweest om de e-mail van 19 september 2018 met haar te bespreken.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1.1. Verweerster is primair van mening dat klager niet ontvankelijk is in zijn klachtschrift. Artikel 12, eerste lid onder c. van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO bepaalt dat een klacht niet ontvankelijk wordt verklaard als klager geen belang heeft bij de

behandeling van de klacht tenzij het College van oordeel is dat behandeling in het belang is van de kwaliteit van de beroepsuitoefening van de leden van de vereniging.

1.2. In dit geval is de klacht niet ingediend door een cliënt van verweerster maar door de rector van de school. In zo'n geval dient het College na te gaan of sprake is van een belang bij de behandeling van de klacht. Als dit zo is, mag ook van het College worden verwacht dat wordt nagegaan wat dit belang inhoudt. Gaat het hier om een klacht over het al dan niet handelen volgens de Beroepscode? Of spelen andere motieven een rol bij het indienen van het klachtschrift?

Verweerster is van mening dat dit laatste het geval is. Haar cliënten waren verzeild geraakt in een onderwijsgeschil waar verweerster onvrijwillig deel van was gaan uitmaken. Toen zij haar integriteit niet prijs wilde geven, werd een klacht over haar ingediend. Hiermee werd misbruik gemaakt van een klachtprocedure met het enkele doel om verweerster te schaden.

1.3. Uit de klacht blijkt ook niet welke artikelen van de Beroepscode verweerster zou hebben geschonden. Het College heeft in eerdere uitspraken (CvT 14-02 en CvT 13-07) overwogen dat een klacht niet ontvankelijk moet worden verklaard als niet duidelijk is welke onderdelen van de Beroepscode geschonden zijn.

2.1. Subsidiair merkt verweerster het volgende op. Verweerster deelt het standpunt van klager niet dat zij in de e-mail van 19 september 2018 de professionaliteit van de school, de orthopedagoog en de docenten in twijfel trekt en de school beledigt. Dit is een interpretatie en komt niet overeen met wat zij heeft geschreven. In de e-mail verwoordt verweerster hoe het overleg op haar is overgekomen. Uit het gebruik van woorden als 'vind ik', 'mijn indruk is', 'vond ik', 'wat mij verder opvalt' en 'ik bemerk' kan worden afgeleid dat verweerster haar ervaringen wilde delen. Zij heeft haar mening gegeven over het gedrag van de deelnemers aan het Meer Partijen Overleg (MPO). Verweerster heeft zich nergens grievend uitgelaten. Van belediging is daarom geen sprake. Zij trekt de professionaliteit van de school, de orthopedagoog en de docenten niet in twijfel. Uit het klachtschrift wordt niet duidelijk waar klager deze stelling op baseert.

2.2. Verweerster laat zich bij de uitoefening van haar werkzaamheden altijd leiden door de belangen van de jeugdige. Daarbij handelt zij conform artikel 2 van de Beroepscode.

2.3. Verweerster heeft om de kwaliteit van haar dienstverlening te waarborgen meerdere kwaliteitstrajecten doorlopen waaronder het KKZ (Kwaliteit Kleinschalige Zorgaanbieders), het Visitatietraject van de LVVP (Landelijke Vereniging van Vrijgevestigde Psychologen) en het Kwaliteitsstatuut GGZ.

2.4. Verweerster heeft gehandeld conform het bepaalde in artikel 14, lid 2 van de Beroepscode. Toen de voorzitter van het MPO op 19 september 2018 aan verweerster had gevraagd wat zij van het MPO vond, had zij niet inhoudelijk gereageerd. De voorzitter had de vraag aan het einde van het gesprek gesteld en de andere leden konden niet meer reageren. Verweerster heeft daarom haar bevindingen gedeeld via een e-mail. Zij achtte deze e-mail op dat moment in het belang van de bescherming van de belangen van haar cliënt. Dat deze mening niet wordt gedeeld met de ontvanger van de e-mail is mogelijk. Verschil van mening mag er immers zijn.

2.5. Ook toen verweerster werd bedreigd door klager, onder meer door een intimiderende houding aan te nemen in de gesprekken en te dreigen met 'het nemen van vervolgstappen', waarmee haar onafhankelijkheid en rol als professional volledig werd ontkend, heeft zij ervoor gekozen om door te gaan met de ondersteuning van leerling X en diens ouders. Van een professional mag immers worden verwacht dat hij of zij niet buigt voor intimidatie maar het belang van zijn of haar cliënt blijft beschermen en dienen. Zelfs toen klager had bedreigd een klacht over haar in te dienen bij de NVO, is verweerster leerling X en zijn ouders ondersteuning blijven bieden. Dit ondanks de weerslag die

het indienen van een klacht heeft op een zorgverlener. Het was dus klager die zich onprofessioneel had gedragen. Klager heeft voortdurend grensoverschrijdend gedrag vertoond waarbij de relatie met de cliënt van verweerster voortdurend onder druk werd gezet. Tijdens het MPO is zelfs aangegeven, in de aanwezigheid van de ouders, dat leerling X een andere hulpverlener moest zoeken. Met dergelijke uitspraken wordt de keuzevrijheid van de ouders in het kiezen van een hulpverlener met voeten getreden.

2.6. Zoals is aangegeven, heeft verweerster zich niet grievend uitgelaten tegenover klager. Of sprake is van belediging dient te kunnen worden vastgesteld aan de hand van objectieve maatstaven. Het enkele gevoel van belediging is hiervoor onvoldoende. Ondanks het feit dat de ouders al eerder hadden aangegeven dat de school in gebreke was gebleven, en hierover gesprekken waren gevoerd die niet hadden geleid tot een constructief gesprek vanuit de school, de orthopedagoog, de docenten en klager, stelt klager beledigd te zijn door de e-mail van 19 september 2018. Klager positioneert zich hiermee doelbewust als slachtoffer terwijl hij juist degene is die elke vorm van constructief overleg uit de weg is gegaan. Het doel van de e-mail was om te komen tot een meer constructieve vorm van communicatie. Dit is deels gelukt. Inmiddels is leerling X geen volledige thuiszitter meer en maakt hij gebruik van een paar dagdelen maatwerkvoorziening.

2.7. Voor zover klager zich beledigd voelt door de zinsnede 'op autistische wijze met duidelijke persoonlijkheidsproblematiek waarin repressie centraal staat', vult verweerster aan dat deze zinssnede ziet op de onderwijsstructuur van de school en niet op klager of een van zijn medewerkers.

3.1. Wat betreft de weigering om in gesprek te gaan met de school merkt verweerster het volgende op. In het kader van de transitiedoelen Jeugdzorg van het ter plaatse actieve regionale inkooporgaan, zocht verweerster actief de samenwerking met onder meer het onderwijs. Dit is de reden dat zij actief deelneemt aan diverse MPO's waaronder die van de school van klager.

3.2. Verweerster was het gesprek aangegaan met de voorzitter van het MPO in reactie op de vraag hoe het overleg was ervaren. Zij besloot haar brief met 'Ik hoop op een constructief overleg en vooral meer respect'. De orthopedagoog van de school had nooit op deze mail gereageerd. Haar e-mail was wel aan de rector en de conrector doorgestuurd. Beiden waren niet aanwezig bij het MPO. Vanuit de deelnemers aan het MPO heeft geen constructief gesprek plaatsgevonden.

3.3. Verweerster was in eerste instantie ingegaan op de uitnodiging voor een gesprek met klager en de conrector van de school. Omdat klager en zijn secretaresse meerdere malen over 'te nemen vervolgstappen' en ook sancties spraken, had verweerster contact opgenomen met haar gemachtigde. Verweerster had advies gevraagd en de gemachtigde had aangegeven dat verweerster in haar e-mail haar mening mocht geven en dat dit toegestaan was. Klager kan een andere mening zijn toegedaan. Dit is een verschil van mening. Ten aanzien van het repressieve karakter van het gesprek met klager is besproken dat verweerster geen contractuele relatie met de school heeft, en daarmee de uitnodiging ter zijde kon leggen. Verweerster heeft dit gedaan door middel van een e-mail van 10 oktober 2018 aan de secretaresse.

3.4. Dat sprake is geweest van repressie volgt ook uit de e-mail van klager van 24 september 2018 'Als schoolleiding nodigen wij u daarom uit voor een gesprek voordat wij verdere stappen ondernemen.' Volgens artikel 25 van de Beroepscode moet een pedagoog zich onthouden van iedere vorm van grensoverschrijdend gedrag jegens de cliënt en het cliëntstelsel. Hieronder valt ook het drijven van een wig tussen de cliënt/ouders en zijn of haar hulpverlener. Het is daarom niet meer dan logisch dat verweerster niet is ingegaan op het verzoek om een gesprek met klager te hebben. Temeer nu ook artikel 30, tweede lid van de Beroepscode aan de pedagoog verbiedt om medewerking te verlenen en gebruik te maken van diensten van anderen die met de beroepscode in strijd zijn. Onder 'diensten' moet ook het onderwijs van klager worden verstaan.

4. Klager verwijt verweerster ook dat zij onprofessioneel heeft gehandeld jegens haar eigen cliënt. Ten aanzien van dit onderdeel van de klacht, dient klager niet ontvankelijk te worden verklaard. Klager kan klagen voor zover hij een eigen belang heeft. Indien, en voor zover klager al een belang heeft, strekt dit zich in ieder geval niet uit tot de relatie tussen pedagoog en cliënt. Voor zover dit voor de beoordeling van de klacht van belang is, merkt verweerster hier op dat haar cliënt en de ouders te allen tijde akkoord zijn gegaan met de aanpak van verweerster. Zij hebben tegens aangegeven zeer tevreden te zijn over haar dienstverlening.

5. Het is niet verweerster maar klager die onprofessioneel heeft gehandeld. Dit volgt onder meer uit het feit dat klager klaagt over de relatie tussen verweerster en de ouders zonder hierover contact te hebben gehad met de ouders zelf. Indien klager een probleem heeft met een hulpverlener van een van zijn leerlingen, dient hij hierover in contact te treden met de ouders van deze leerling. Het rauwelijks neerleggen van een klacht bij de NVO wekt de indruk dat klager de eer en goede naam van verweerster wil aantasten, en dat het klager geenszins te doen is om wat zich daadwerkelijk heeft afgespeeld.

5. Juridisch kader

A. De Beroepscode 2017

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 10 van de Beroepscode 2017 bepaalt voor zover hier van belang het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

Artikel 29 van de Beroepscode 2017 bepaalt voor zover hier van belang het volgende:

‘1. In de relatie met collega’s van gelijke of andere disciplines of sectoren is de pedagoog bereid tot uitwisseling van kennis, tot samenwerking en tot het afleggen van verantwoording over zijn handelen.’

Artikel 30 van de Beroepscode 2017 bepaalt voor zover hier van belang het volgende:

‘1. In de samenwerking met andere professionals is de pedagoog verantwoordelijk voor de naleving van de beroepscode voor wat betreft de eigen inbreng en deelname aan de samenwerking.’

B. Het Reglement

Artikel 11 van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) bepaalt voor zover hier van belang het volgende:

‘2. Het klachtschrift dient minimaal te omvatten:

(...)

c. een omschrijving van de klacht met de gronden waarop deze berust, zo mogelijk met vermelding van de artikelen van de Beroepscode die op de klacht van toepassing zijn;’

Artikel 12 van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) bepaalt voor zover hier van belang het volgende:

‘1. Het College van Toezicht besluit dat een klacht niet ontvankelijk is in de volgende gevallen:

(...)

c. klager heeft geen belang bij de behandeling van de klacht tenzij het College van oordeel is dat behandeling in het belang is van de kwaliteit van de beroepsuitoefening van de leden van de vereniging;’

6. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Het College overweegt allereerst dat de onderhavige klacht op 12 december 2018 terecht ontvankelijk is verklaard. Klager is -in zijn hoedanigheid van rector- de vertegenwoordiger van de school die verantwoordelijk is voor het organiseren van extra ondersteuning voor leerling X. Klager heeft er belang bij dat dit op de best mogelijke wijze gebeurt en heeft dus belang bij de behandeling van klachten over anderen die betrokken zijn bij het cliëntsysteem van leerling X, zoals verweerster. Voorts is het zo dat het Reglement van het College geen verplichting bevat voor de klager om de artikelen van de Beroepscode 2017 te noemen die hij geschonden acht. Het Reglement spreekt slechts van 'zo mogelijke' vermelding van de artikelen van de Beroepscode die op de klacht van toepassing zijn. Deze verplichting vloeit ook niet voort uit de door verweerster genoemde eerdere uitspraken van het College.

3. De eerste klacht is dat verweerster met haar e-mail van 19 september 2018 de professionaliteit van de school, de orthopedagoog en de docenten ernstig in twijfel heeft getrokken en de school heeft beledigd. Klager heeft grote twijfel over de professionele houding van verweerster richting de school en richting haar cliënt.

De e-mail van 19 september 2018 is verzonden naar aanleiding van een overleg van het MPO dat op diezelfde dag plaatsvond en waarbij verweerster aanwezig was geweest. Verweerster voelde zich, zo stelt zij, in dit overleg door de school onder druk gezet om te adviseren dat haar cliënt naar een andere hulpverlener moest gaan. Leerling X was eerder bij deze instelling in therapie geweest met onvoldoende resultaat. Mocht de door verweerster gestelde druk inderdaad zijn uitgeoefend, acht het College het begrijpelijk en verantwoord dat zij dit advies niet heeft overgenomen.

4. Een pedagoog dient, op basis van artikel 30, eerste lid van de Beroepscode 2017, bereid te zijn tot samenwerking met collega's en in deze samenwerking de Beroepscode 2017 na te leven wat betreft de eigen inbreng en deelname aan de samenwerking. Dit betekent onder meer dat de pedagoog in zijn handelen zorgvuldig moet optreden jegens eenieder. Dit staat in artikel 10, lid 3 van de Beroepscode 2017. Het College is van mening dat verweerster zich niet aan dit vereiste heeft gehouden met de verzending van de e-mail van 19 september 2018. Het College doelt dan niet op het feit dat zij een e-mail heeft verstuurd maar op de inhoud van de e-mail zelf. Verweerster spreekt in de e-mail van een overleg dat zij intimiderend en denigrerend vond en van onvoldoende inhoud vond getuigen. De sfeer in het overleg noemde zij negatief. Zij merkte weinig van creatief meedenken. Ook niet van 'out of the box' denken. Als zij een diagnose aan de onderwijsstructuur van de school moest verbinden, was deze 'op autistische wijze met duidelijke persoonlijkheidsproblematiek waarin repressie centraal staat'. Zij schreef vervolgens 'Begrijpelijk dat slimme jongens ziek worden van zo'n systeem'. Naar het oordeel van het College is het gebruik van bovenstaande bewoordingen beledigend voor de school van klager en wordt hiermee de professionaliteit van de school in twijfel getrokken. Dergelijke bewoordingen leiden ook niet tot een constructiever overleg met de school, zoals verweerster kennelijk meende. Hiervoor zijn andere

middelen inzetbaar. Verweerster had dit als professioneel hulpverlener moeten inzien. Bij verweerster was van een dergelijk inzicht geen sprake.

Het College rekent verweerster ook aan dat zij haar mening over het overleg naar alle deelnemers van het MPO, inclusief de afwezige leerplichtambtenaar, heeft gestuurd en niet alleen naar de voorzitter van het MPO. Alleen de voorzitter had immers naar verweersters mening gevraagd. Verweerster is met haar handelwijze buiten de grenzen getreden van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. Deze klacht is gegrond.

5. De klacht over de professionele kwaliteiten van verweerster wat betreft de hulpverlening aan haar cliënt, is ongegrond. Klager heeft deze stelling op geen enkele wijze onderbouwd. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat verweerster met haar hulpverlening erin is geslaagd om het leerproces bij haar cliënt weer op gang te krijgen. Dit was haar primaire doelstelling.

6. De tweede klacht is dat verweerster heeft geweigerd om in gesprek te gaan met de school. Hierdoor is het voor klager niet mogelijk geweest om de e-mail van 19 september 2018 met haar te bespreken.

Vast staat dat verweerster na haar aanvankelijke toezeggingen, bij e-mail van 10 oktober 2018 de uitnodiging van klager heeft afgeslagen om met hem in gesprek te gaan over de inhoud van haar e-mail. Zij deed dit, zo stelt zij, omdat sprake was van repressie van de zijde van de school. Hiermee doelt zij op de mededeling van klager dat hij een gesprek wilde voeren voordat de school verdere stappen ondernam. Hiermee doelt zij ook op uitspraken over 'sancties' die klagers secretaresse in de mond zou hebben genomen. Of dat laatste is gebeurd kan het College niet vaststellen. Ook als dat het geval zou zijn, kwalificeert het College deze zaken niet als repressie. Deze punten vormen dan ook geen rechtvaardiging voor haar houding. Met haar weigering om in gesprek te gaan, liet voorts verweerster de kans op een minnelijke oplossing voorbijgaan en nam zij het risico dat de relatie met de school zou verslechteren. Het College is van mening dat dit onzorgvuldig is geweest en strijdig met de artikelen 10, derde lid en 29, eerste lid van de Beroepscode 2017. Deze klacht is gegrond.

7. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De eerste klacht is deels ongegrond. Voor het overige zijn de klachten gegrond.

Het College acht het opleggen van een maatregel passend nu verweerster hier niet professioneel en constructief heeft gehandeld waarmee zij het risico op escalatie heeft vergroot. Bovendien is gebleken dat zij tijdens de onderhavige procedure nog steeds achter haar handelwijze stond.

Het College legt aan verweerster de disciplinaire maatregel op van een waarschuwing.

Met het opleggen van een waarschuwing wil het College uitdrukken dat er sprake is van een zakelijke terechtwijzing naar aanleiding van een onjuiste handelwijze. De waarschuwing heeft geen gevolgen voor de beroepsuitoefening van verweerster. Het College is van oordeel dat verweerster ondanks haar handelen in deze casus, verantwoord, volgens de professionele standaard van de NVO, haar werkzaamheden kan blijven uitoefenen.

Aldus gedaan op 23 mei 2019 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris